

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 20, nr. 583, 2 iulie 2012, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

A început admiterea la Universitatea Spiru Haret pentru anul universitar 2012-2013
detalii pe www.spiruharet.ro

Conferința internațională

Sisteme indicatoriale de performanță pentru învățământul superior, inclusiv deschis și la distanță

Pagina 3

Descoperire arheologică: două situri cu vestigii datate în neolitic și epoca romană

Sâmbătă 23 iunie 2012, s-a încheiat cercetarea de diagnostic arheologic pe Șoseaua de Centură a Municipiului Caracal, sector al Drumului European E70 (DN6). Cercetările arheologice de diagnostic au fost coordonate de Universitatea Spiru Haret București în parteneriat cu Muzeul Romanăniului din Caracal și Muzeul Județean Olt.

Colectivul de cercetare a fost format din conf. univ. dr. Mircea Negru, de la Facultatea de Relații Internaționale, Istorie și Filozofie din cadrul Universității Spiru Haret, muzeograf George Mihai, de la Muzeul Romanăniului din Caracal, respectiv dr. Aurelia Grosu, de la Muzeul Județean Olt.

Cercetările de diagnostic arheologic s-au încheiat cu descoperirea a două situri

arheologice, cu vestigii datate în neolitic și epoca romană, care vor fi incluse în *Lista Monumentelor Istorice din România*. Unul dintre cele două situri se află de-a lungul drumului antic ce lega Sucidava de Romula - capitala provinciei romane Dacia Malvensis.

Cercetările arheologice au fost efectuate în baza autorizației de diagnostic arheologic emisă de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și sunt finanțate de Compania Națională de Drumuri Naționale din România, prin constructorul acestui sector de drum național, în baza legislației în vigoare privind protejerea patrimoniului arheologic.

Conf. univ. dr. Mircea NEGRU

Workshop:

Publicații științifice de succes

Miercuri, 27 iunie 2012, Institutul Central de Cercetare Științifică al Universității Spiru Haret a organizat workshopul *Publicații științifice de succes*, în cadrul căruia au fost analizate politica editorială a publicațiilor științifice ale USH, publicațiile on-line - o alternativă?, criteriile în evaluarea publicațiilor științifice și (co)-autoratul științific. Prof. univ. dr. Manuela Epure prorector al Universității Spiru Haret, director al Institutului Central de Cercetare Științifică, ne-a vorbit despre această manifestare:

Am început prin a face o evaluare a cercetării științifice în universitatea noastră și, în mod special, o evaluare a managementului acestui domeniu. Am pornit de la ideea că există un institut de cercetare și

am constatat că rezultatele activităților acestui institut sunt extraordinare, însă ceea ce îi lipsea era branding-ul și o imagine adecvată mediului academic și social din România.

Consider că este cazul să avem o abordare cât mai dinamică, să încercăm să definim profilul de cercetare, în ce excelează cadrele didactice, unde, în ce domeniu am obținut cele

mai bune rezultate, ceea ce a condus la rezultatul pe care îl vedeți accesând portalul cercetare.spiruharet.ro.

(Continuare în pag. 3)

Panem et circenses

Mioara VERGU-IORDACHE

Panem et circenses! Pâine și circ este expresia, întâlnită în *Satirele* lui Iuvenal, ce se referă la perioada de decadentă a Romei republicane, când plebeilor nemulțumiți li se ofereau spectacole de circ la sfârșitul cărora primeau gratuit alimente. În sens general, a oferi pâine și circ înseamnă a da maselor lucruri neînsemnate, pentru a le distra atenția de la lucrurile reale.

Ce-ar fi dacă mass-media nu ar mai scrie despre penibilele certuri între politicienii dâmbovițeni? Păreră mea este că s-ar mai liniști. Fără public, spectacolul, cirul nu se joacă. La noi se joacă cu *casa-nchisă*... Mimarea democrației este sport național. O să-mi replicați, pe bună dreptate, că nu am ști ce se-nțămplă dacă mass-media nu ar informa. Dar cât din ce aflăm din presă este informație și cât opinie partizană, interesată?! Cât este manipulare?! Cât este circ și cât este pâine?! Iarăși aveți dreptate! În condițiile în care instituțiile statului, instrumente constituționale, au ajuns de batjocură, organizarea, funcționare și deciziile lor fiind la latitudinea unor efemeri, aleatorii diriguitori, informația este la rândul ei fortuită, vetustă, decadentă, pe scurt, cancan. Avem nevoie de ea?! Să ne amărăm zilele și să intrăm în depresie. Dacă măcar un sfert din știrile puse la dispoziție s-ar transforma în puncte de plecare pentru rezolvarea marilor probleme de ordin moral, pe care le traversează societatea românească, ar fi un motiv serios să credem în efectul benefic al demersului mass-media. Altfel, ni se oferă doar circ.

Nu obosesc să cred că soluția stă în educație. Nu obosesc să cred că vor veni vremuri mai bune pentru copiii noștri, vremuri pe care ei înșiși să le construiască. Dar cum?! Ce exemple oferim? Cum punem bazele acestui edificiu? Exemplul recent de la evaluarea națională la limba română este concludent. Subiectivă/obiectivă/atributivă?! Ministrul interimar al Educației, Liviu Marian Pop, a decis ca la proba de limba și literatura română din cadrul examenului de Evaluare Națională să se aplice același barem de corectare pentru elevii care au răspuns la subiectul al II-lea, A(3 atât varianta b - predicativă, cât și c - subiectivă. Ca atare, fiecare dintre elevii în cauză va primi 6 puncte. (Comunicatul MECTS). Ca la piață! Ministrul interimar al Educației, Liviu Marian Pop, a decis! Pe de altă parte, subiectele sunt desprinse din alt film. Nu dai copiilor subiecte ce nasc dispute chiar între specialiști! Ce este un examen? O târguială, asta înțeleg copiii. Povestea cineva că la o clasă a VI-a, la teza la matematică, pentru că elevii au obținut note submedice, profesoara a hotărât să le acorde câte 3-4 puncte în plus...Ce au înțeles copiii din acest demers „binevoitor”? Că notarea lor ține de amabilitatea profesorului, nu de nivelul cunoștințelor. Adică o târguială. Educați în acest fel, maturi devenind, se vor purta ca atare. Și ce mai rămâne din speranța mea?!

...Am zis pâine și circ?! Doar circ.

Zilele Facultății de Arhitectură USH

Facultatea de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret are 16 ani de activitate. În cadrul Zilelor Facultății a fost organizată o expoziție relevantă pentru preocupările cadrelor didactice și ale studenților arhitecți.

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde conf. univ.dr. Emanuel ALBU, Facultatea de Drept și Administrație Publică

Deontologia funcției publice. Relațiile dintre drept și morală

Prin specificul obiectului său de cercetare, **deontologia** se află la granița dintre **drept și morală**, fiind astfel o **știință interdisciplinară**, având ca obiect de studiu ansamblul normelor morale și juridice care conturează un anumit tip de comportament profesional dar și privat. Astfel, unele din aceste norme sunt consacrate juridicește, respectarea lor putând fi impusă prin intervenția forței de coerciție a organelor statului, în timp ce altele pot fi sancționate doar de opoziția opiniei publice, înscriindu-se în categoria normelor etice. De aceea, considerăm necesar să prezentăm în continuare evoluția și natura relațiilor dintre drept și morală, dar și consecințele influențelor lor reciproce.

1 Romanii au început prin a defini dreptul prin referire la categorii ale moralei: „jus est ars boni et aequi” (*Dreptul este arta binelui și a echității*), unde atât binele, cât și echitatea erau categorii etice. Această concepție era consecința firească a faptului că dreptul s-a născut sub tutela moralei, având ca mijloc de afirmare doar reglementarea în norme juridice a principiilor morale ale vremii și ca scop realizarea binelui moral. Deci, urmărind evoluția istorică a dreptului ca fenomen social și istoric, se constată că dreptul s-a desprins treptat din normele de morală și din obiceiuri, astfel că morală este cea care precede dreptului și împrumută acestuia multe dintre principiile sale: responsabilitatea, buna-credință, să nu vatămi pe altcineva, interzicerea îmbogățirii fără justă cauză etc. Multe dintre **normele juridice** au început prin a inițial **norme morale**, în egală măsură în care multe dintre normele juridice sunt și continuă să rămână și norme morale, iar uneori și norme religioase. Astfel, preceptul biblic „să nu ucizi” are și astăzi o triplă natură: religioasă, morală și juridică și va rămâne mereu actual, atâta timp cât va dăinui o formă de organizare socială a umanității. Acesta este și motivul pentru care, credem, s-a afirmat că dreptul nu este în esență altceva decât morală recunoscută și sancționată juridicește.

2 Influența moralei asupra dreptului s-a manifestat nu numai în procesul creării dreptului, dar continuă să se manifeste și în procesul aplicării normelor juridice, care este influențat în proporții variabile de principiile și conduita morală a celor chemați să aplice în concret dreptul. La rândul lor, normele juridice reprezintă un important mijloc de educație morală, deoarece legile influențează, puțin câte puțin, mentalitățile celor asupra cărora sunt aplicate, astfel că, în proporții diferite morală fiecăruia va suferi transformări. Nu trebuie să uităm că scopul esențial al dreptului este înlăturarea justiției, în sensul de dreptate care, așa cum am spus, este un concept moral. De altfel, Henri Bergson, referindu-se la conceptele morale, afirma că toate noțiunile morale se întrepătrund, dar niciuna nu este mai instructivă decât aceea de dreptate, mai întâi, pentru că ea cuprinde în sine majoritatea celorlalte noțiuni și apoi pentru că dreptatea a evocat întotdeauna ideea de egalitate, de proporție și compensație.

4 Despre **deontologie** s-a spus că este o știință particulară, desprinsă din etică, axată pe morală și moralitate, dar care antrenează și elemente de legalitate, acoperind cadrul de investigare și interpretare a drepturilor și îndatoririlor, precum și a etaloanelor de acțiune, de apreciere și comportare într-un anumit domeniu al vieții sociale. Astfel deontologia ne apare ca fiind un domeniu în cadrul căruia se manifestă interferențele dintre **morală și drept**, dintre principiile morale și cele juridice, ceea ce ne determină ca, la fel ca și alți autori, să acordăm atenție deosebită acestor aspecte. Principiile sunt acele elemente fundamentale, acele idei sau legi de bază, pe care se întemeiază o teorie științifică, un sistem filozofic, politic, juridic etc. Despre **normele morale** s-a spus că reprezintă standarde ale comportamentului uman care impun, interzic sau permit anumite comportamente, în timp ce principiile morale sunt standarde mult mai generale, folosite pentru a evalua adecvarea politicilor noastre sociale și a instituțiilor, precum și a comportamentului uman.

5 **Principiile morale**, care stau la baza eticii și a deontologiei, au fost prezentate în literatura de specialitate ca fiind următoarele: a) Un prim principiu, care este recunoscut de specialiști, este principiul egalității în fața normelor morale, oamenii fiind egali în fața prescripțiilor morale, în egală măsură în care sunt egali în fața legii, așa cum postulează și articolul 16 alin. (1) din Constituția României. b) Un alt principiu reținut în literatura de specialitate este cel al clarității și clarificării. c) Principiul aplicabilității limitate a normelor deontologice, conform căruia regulile de natură deontologică au aplicabilitate numai asupra membrilor profesiei pe care o vizează, dar cetățeanul cu care intră în contact funcționarul public care a încălcat o normă prevăzută de Codul de conduită a funcționarilor publici, poate să sesizeze autoritățile competente să constate și să sancționeze încălcarea respectivă. d) Principiul independenței normelor deontologice ale unei profesii de normele aparținând unei alte profesii. Totuși, normele deontologice ale unor profesii diferite se pot întâlni în situația în care aceeași persoană are mai multe activități și când persoana respectivă este obligată să respecte normele caracteristice fiecărei profesii, precum în cazul unui profesor universitar care este, totodată, și judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, obligat să respecte normele deontologice specifice celor două activități.

6 **Principiile juridice** sunt acele idei generale care stau la baza întregului sistem de drept dintr-o țară, orientând reglementările juridice și aplicarea dreptului, fiind expresia valorilor promovate și aparate de drept. Din perspectiva temei de față, prezintă importanță doar acele principii care încorporează și valori morale și deontologice, pe care le vom prezenta succint în continuare. a) Principiile juridice care definesc esența morală a dreptului, enumerate de jurisconsultul roman Ulpian, potrivit căruia dreptul înseamnă a trăi onest, a nu dauna altuia și a-i da fiecăruia ce i se cuvine. b) Principiile juridice care definesc esența etică a dreptului, așa cum au fost formulate în definiția jurisconsultului roman Celsius, potrivit căruia dreptul este arta binelui și a echității. c) Principiul juridic potrivit căruia legea pedepsește nu numai pe cel care a păcătuit, ci și pentru ca să nu se mai păcătuiască. d) Principiul juridic potrivit căruia nimeni nu poate invoca în apărarea sa propria josnicie. e) Principiul juridic al echității, potrivit căruia o soluție de interpretare și aplicare a dreptului trebuie să îndeplinească cerințele echității, care este și un principiu moral, potrivit căruia orice comportament trebuie să se bazeze pe respectarea riguroasă și reciprocă a drepturilor și obligațiilor și pe satisfacerea în mod egal a intereselor fiecăruia. f) Principiul bunei-credințe, aflat la baza exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor de către toți titularii acestora, care trebuie să acționeze cu cinste și cu încredere. g) Principiul respectării cuvântului dat și a angajamentelor luate, care trebuie să guverneze executarea obligațiilor contractuale asumate de părți. h) Principiul responsabilității, care presupune respectarea conștiinței și benevolă a conduitei prescise de normele morale și de normele juridice, fără a mai fi necesară intervenția forței de coerciție a statului. i) Principiul egalității în fața legii, ca temei al dreptății de care trebuie să se bucure toți destinatarii normelor juridice. Prezentarea principiilor de mai sus permite concluzia că foarte multe dintre principiile juridice au preluat și contribuie la impunerea unor valori morale care trebuie să se regăsească în mod obligatoriu în conduita umană. De asemenea, ele demonstrează că justiția, ca finalitate ultimă a dreptului, are o componentă juridică, dar, totodată, și una morală, ca rezultat și ca dovadă a interferențelor dintre drept și morală.

1. Cum a fost definit, la început, *dreptul*? Ce legătură este între *drept* și *morală*?
2. Care a fost influența *moralei* asupra *dreptului*?
3. *Dreptul* și *morală* se suprapun?
4. Unde se aplică interferențele dintre *drept* și *morală*?
5. Ce trebuie să înțelegem prin *principii morale*?
6. Dar prin *principii juridice*?
7. Care sunt asemănările între *drept* și *morală*?
8. Cum definim, în context, *norma morală*?
9. Dar *norma juridică*?
10. Care sunt cele mai importante deosebiri între *drept* și *morală*?

7 Am definit **dreptul** ca fiind ansamblul regulilor asigurate și garantate de către stat, care au ca scop organizarea și disciplinarea comportamentului uman în principalele relații din societate, într-un climat specific manifestării coexistenței libertăților, apărării drepturilor esențiale ale omului și statornicirii spiritului de dreptate. Despre **morală** am afirmat că este un ansamblu de norme de reglementare a comportamentului uman, fundate pe valorile de bine/rău, moral/imoral, cinste, corectitudine, sinceritate, responsabilitate etc., larg împărțite în cadrul unei colectivități, norme caracterizate printr-un grad ridicat de interiorizare și impuse atât de propria conștiință (conștiința morală), cât și de presiunea atitudinilor celorlalți (opinia publică). Deci, atât **dreptul**, cât și **morală** sunt constituite din norme, care sunt reguli, prescripții adresate comportamentului uman, individual sau colectiv, cu scopul modelării acestuia în sensul asigurării unei bune conviețuiri a membrilor unei comunități.

8 **Norma morală** reprezintă o regulă de comportament însușită, trăită de individ, ca impuls lăuntric spiritual în vederea promovării binelui în conformitate cu valorile morale unanim admise. **Normele morale** pot fi grupate în trei categorii: • interdicțiile – sunt normele prin care se interzic anumite acte sau atitudini, iar încălcarea lor atrage anumite sancțiuni; • recomandările – sunt normele care se referă la acte sau atitudini dezirabile, a căror realizare este recomandabilă; • prescripțiile – sunt normele prin care se instituie unele obligații, cum ar fi aceea de a-ți respecta părinții.

9 **Norma juridică** este definită ca prezentând o regulă generală și obligatorie de conduită, al cărei scop este acela de a asigura ordinea socială, regulă ce poate fi dusă la îndeplinire pe cale statală, la nevoie prin constrângere. **Normele juridice**, în funcție de caracterul conducerii pe care o prescriu, se clasifică, la rândul lor, în trei categorii: • onerative – sunt normele cu caracter imperativ, care impun subiectului de drept să săvârșească o anumită acțiune, să îndeplinească o anumită sarcină; • prohibitive – sunt normele cu caracter imperativ, care impun subiectului de drept să se abțină de la săvârșirea unor acțiuni; • permissive – sunt acele norme care nici nu obligă, nici nu interzic o anumită acțiune, lăsând la aprecierea subiectului alegerea unei anumite conduite.

10 În ceea ce privește **modul de aplicare și sancțiunea**, ce poate fi aplicată în cazul încălcării lor, între normele juridice și normele morale există cea mai importantă deosebire.

Astfel, normele juridice sunt edictate de către stat prin organele sale competente, după o procedură și în forme stabilite, în timp ce normele morale sunt adoptate de către comunitate în cursul existenței sale, fără respectarea unei proceduri sau după forme prestabilite. Pe de altă parte, aplicarea și respectarea normelor juridice sunt asigurate de stat prin organele sale competente, precum sunt organele administrației și autoritățile puterii judecătorești, care, în cazul încălcării lor, vor recurge la angajarea răspunderii juridice a persoanelor vinovate și vor trece la aplicarea unor sancțiuni penale, civile sau administrative, după caz. În ceea ce privește normele morale, acestea vor fi aplicate de către comunitate prin mijloace informale și vor fi respectate în mod benevol de către membrii comunității, fără intervenția organelor de constrângere ale statului, singura constrângere venind din partea opiniei publice, care va putea exercita diverse forme de presiune, constând în manifestarea opoziției, a blamului, a disprețului sau în marginalizarea sau izolarea celor care au încălcat normele morale validate de comunitate. Hans Kelsen afirma, în această privință, că dreptul poate fi diferențiat în profunzime de morală doar atunci când este înțeles ca ordine coercitivă, deci ca ordine normativă care caută să provoace un anumit comportament uman legând de contrariul acestui comportament un anumit act de constrângere organizat din punct de vedere social, în timp ce morală este o ordine socială care nu statuează asemenea sancțiuni, ale cărei sancțiuni constau doar în aprobarea comportamentului corespunzător normei și în respingerea celui contrar normei, astfel că folosirea forței fizice nici nu intră în discuție. O deosebire importantă între normele juridice și normele morale se manifestă în ceea ce privește **întinderea în timp** a efectelor pe care

le produce fiecare dintre ele. Astfel, normele juridice și în special cele care aparțin dreptului public, au o existență limitată în timp, pe când normele morale se bucură de o stabilitate cu mult mai mare, având o longevitate milenară sau, chiar, multimilenară, deoarece valorile pe care le consacra și le apără sunt valori eterne precum: dragostea, binele, cinstea, respectul, corectitudinea, sinceritatea, responsabilitatea etc. În ceea ce privește existența unor criterii de ierarhizare, normele juridice se deosebesc de normele morale pentru că, în cazul normelor morale nu există nicio ierarhie, fiecare având o forță egală în raport cu celelalte, care nu sunt situate pe diverse trepte ale unei scări ierarhice. În schimb, normele juridice au forță juridică diferită, în funcție de forma în care sunt încorporate și de poziția în sistemul puterii a organului de la care acestea emană, în vârful acestei ierarhii aflându-se Constituția, care este legea fundamentală și supremă a statului, după care urmează legile, ordonanțele, hotărârile guvernului, decretul prezidențial, actele normative ale organelor administrației centrale și locale etc. De asemenea, în **funcție de caracterul lor**, între normele juridice și normele morale sunt unele deosebiri. Astfel, în cazul normelor juridice, întâlnim atât norme cu caracter normativ care se adresează unui număr nedefinit de persoane, având aptitudinea de a produce efecte juridice *erga omnes*, dar întâlnim și norme juridice cu caracter individual care se adresează unei singure persoane sau unui număr determinat de persoane, ca în cazul unei hotărâri a guvernului prin care se dispune numirea unei persoane în funcția de prefect. În schimb, normele morale vor avea întotdeauna un caracter normativ, neexistând niciodată norme morale care să fie aplicabile în cazul unei singure persoane, caracteristică ce subzistă și în cazul normelor deontologice care se aplică unui întreg ordin profesional și relațiilor în care membrii acestui ordin intră cu beneficiarii serviciului public realizat de acel ordin profesional.

Opinia
națională

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/
opinianaționalaStrada Fabricii nr. 46G, sector 6,
București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86,

021 316 97 87, interioare 168 și 169

e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

REDAȚIA:

Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor șef),
Corina Ghiga (redactor), Mihăiță Enache (fotoreporter),
Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației
Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii,
informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile
viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINESolicitări de abonamente,
cu plata prin mandat poștal
sau dispoziție de plată,
se pot adresa serviciului
de difuzare.Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

VIATA UNIVERSITAȚII

Conferința internațională

Sisteme indicatoriale de performanță pentru învățământul superior, inclusiv deschis și la distanță

Între 26 și 27 iunie 2012, în Sala Senatului din incinta Palatului Învățământului și Culturii s-au desfășurat lucrările conferinței internaționale *Sisteme indicatoriale de performanță pentru învățământul superior, inclusiv deschis și la distanță*, realizate sub egida unui proiect de perfecționare a resurselor umane POSDRU. Au fost prezentate 31 de lucrări, grupate pe patru secțiuni. Potrivit prof. univ. dr. Ion Gâf-Deac, prorector al Universității Spiru Haret, se are în vedere reunirea acestor lucrări într-un documentar, care să ne fie de folos atât în partea de proiect, cât și în diseminarea cunoașterii și a

eforturilor făcute în comun cu partenerii noștri. Concluziile prezentate au fost extrase din lucrările expuse în cadrul conferinței, a mai subliniat prorectorul Universității Spiru Haret. Practic, am reluat câteva idei, le-am inserat sub forma unui power point și, discutând despre sistemele indicatoriale sau de indicatori, a reieșit faptul că, acum, universitatea, generic vorbind, se află în fața unor orizonturi noi, cele ale globalizării, iar partea de performanță sau de calitate, fără îndoială, intră sub incidența acestui proces al globalizării sau proces fără sediu (nu se știe unde

este capitala globalizării), și fără stăpân (nu se știe cine îi este stăpân). Proiectul nostru, așa cum am mai spus, este o provocare. El a plecat de la o idee simplă, de la o imagine simplificată - calitate, îmbunătățire, monitorizare etc. Nu este ușor, proiectul a parcurs o mare parte a zonei sale teoretice și concluzii. Tezaurul de cunoașterea pe care îl avem acum, după ce s-a desfășurat timp de un an și

jumătate, ne este de folos. Noi sperăm ca să deducem și să extragem concluzii, fundamentale, direcții, jaloane, idei, gânduri, păreri cu privire la problematica în cauză, pentru ca atât elaboratorii de strategii, cercetătorii, cât și practicienii să poată să folosească acest lucru într-un chip pozitiv, favorabil, ca valoare adăugată.

Mihăiță ENACHE

Meritele și limitele actualelor sisteme de clasificare și ierarhizare ale universităților

Prof.univ. dr. Ștefan COSTEA

3. Discuția despre autonomie, responsabilitate și competiție impune, în mod normal, și problematica locului și rolului componentei predare și învățare; în evaluarea calității, clasificărilor și ierarhizărilor universităților și relația acestora cu modelele guvernării lor autonome este necesar a fi considerate și celelalte elemente ale misiunii universităților: cercetarea științifică, organizarea și managementul instituțional etc. În privința clasificărilor și ierarhizărilor și a implicațiilor lor asupra autonomiei instituționale trebuie avute în vedere câteva principii fundamentale. Primul dintre acestea îl reprezintă faptul că, în esență, noțiunea de clasificare se referă la o metodă de comparare și ierarhizare a unităților prin intermediul unor indicatori cantitativi, care diferă prin scopuri, principala țintă, audiență, metodologii de colectare și analiză a datelor și, cel mai important, prin indicatorii lor, ceea ce face ca, practic, să nu se poată vorbi de clasificări și ierarhizări ca atare și, mai important, să se evidențieze aspectele lor negative, ajungându-se la concluzia că ierarhizările individuale sunt, în fond, o întreprindere dăunătoare, nefastă. O evaluare realistă a valorii și limitelor ierarhizărilor și clasificărilor universităților presupune o viziune mai diferențiată asupra valorii și limitelor, în funcție de diferitele abordări și metodologii utilizate, de obiectivele lor diferite. În fond, explicit sau implicit, clasificările urmăresc să definească buna performanță sau calitatea instituțiilor de învățământ, prin seturile de indicatori cu care operează, care sunt întotdeauna limitați, dintr-un ansamblu de indicatori posibili, ceea ce face ca selectarea acestora să aibă consecințe majore, atât asupra valorii, cât și a limitelor evaluărilor autonomiei instituționale, a calității și performanțelor pe care le obțin unitățile evaluate. Selectarea indicatorilor depinde de natura obiectivului ce urmează a fi clasificat, respectiv unități sau domenii particulare de educație sau sisteme educaționale, în general. Indiferent de aceasta, indicatorii individuali pot avea atât efecte negative cât și pozitive.

Evaluările și clasificările din domeniul educației trebuie să fie sensibile la impacturile negative posibile ale indicatorilor lor. Majoritatea clasificărilor naționale și internaționale utilizează *indicatori compoziți*, măsurând performanțele și calitatea complexelor sisteme pe care le reprezintă universitățile în ansamblul lor, printr-un singur scor: 91,5 sau 87,3 etc. Calcularea acestor scoruri, pe baza acordării de ponderi fiecărui indicator utilizat în cadrul unui scor compozit, se realizează de către *producătorii de evaluări și clasificări*, care devin, practic, cei care stabilesc relevanța și importanța indicatorilor. Pe această bază, ei sunt cei ce determină universitățile să și stabilească obiective și strategii și să le adapteze conform cu clasificările și ierarhizările realizate de către specialiști din afara universităților; în condițiile în care universitățile au misiuni și obiective diferite, ele sunt cele ce au obligația de a cunoaște ceea ce este mai bine de făcut pentru a răspunde cât mai adecvat exigențelor specifice contextelor sociale, culturale, economice etc în care funcționează și pe care sunt chemate să le servească cât mai bine și mai eficient. Această realitate implică obligația tuturor celor vizati să recunoască faptul că aspirația de a fi universități de clasă mondială sau de cercetare de nivel internațional nu poate constitui un țel pe deplin realizabil, pentru că, în mod real, și astăzi, universitățile continuă să aibă misiuni diferite, iar actualele sisteme de clasificări și ierarhizări ale universităților pot deveni amenințări la adresa diversității instituționale obiective a universităților.

Depășirea unei asemenea situații este, în prezent, posibilă, prin crearea „clasificărilor multidimensionale”, care iau în considerare mai multe elemente implicate în aceste clasificări. Între acestea se situează realitatea că nu există o definiție uniformă a calității, pentru că aceasta este considerată diferit de către diferiți participanți la definirea și evaluarea ei: studenți, cadre didactice, cercetători științifici, manageri, sau celelalte categorii de angajați ai instituțiilor de învățământ superior. În consecință, evaluările multidimensionale iau în considerare multiplele și diferitele dimensiuni ale universităților, care au relevanță diferită pentru diferitele categorii de susținători și de beneficiari ai performanțelor universitare, fără pretenția de a lua în considerare și a acoperi toate aspectele misiunilor și activităților instituțiilor de învățământ superior și a identifica „cea mai bună universitate”. De asemenea, aceste clasificări nu calculează indicatori compoziți, fără a mai stabili relevanța indicatorilor individuali pentru utilizatori și nici ponderea unuia sau a altuia dintre indicatori, rămânând la decizia utilizatorilor să stabilească care dintre indicatorii respectivi sunt relevanți pentru activitatea lor, fie ei studenți, cadre didactice, cercetători științifici, manageri etc.

Evaluările, clasificările și ierarhizările multidimensionale ale instituțiilor de învățământ superior nu sunt în măsură să evite situația de a putea deveni o amenințare la adresa autonomiei instituționale a universităților, însă pot să devină mijloace și instrumente de a reliefa profilurile instituționale, diferențiate ale universităților. Din această perspectivă, credem că este util să fie considerate toate instrumentele de informare și de comparabilitate privind educația superioară, cuprinzând și ghidurile universitare, acreditarea, asigurarea calității, standardele, inclusiv a celor de referință, sistemele de clasificare etc.

Facultatea de Contabilitate și Finanțe Câmpulung

La sediul facultății, Ciprian Metac, reprezentantul LV7-NECC TELECOM, a lansat *video telefonie LV7 - echipamente și telecomunicații*, o oportunitate de afaceri pentru studenți, masteranzi și absolvenți. La manifestare au fost prezente și cadrele didactice. (Laurenția AVRAM)

Dacă ești haretist poți sta la cămin

Universitatea Spiru Haret pune la dispoziția studenților locuri de cazare în *Complexul Studențesc*, atât în timpul anului universitar, cât și pe perioada vacanțelor.

Încheierea contractelor de cazare pentru anul universitar 2012-2013 se face, la Administrația căminelor, începând cu 19 iunie 2012, pentru studenții din anii II-VI de studii, iar pentru cei din anul I, în ordinea prezentării la cămin, în limita locurilor repartizate.

Actele necesare pentru contract sunt: carte de identitate, chitanța de plată a ratei I de la facultate, două poze timp buletin, plata chiriei în avans pe trei luni. Pentru mai multe detalii, studenții interesați pot suna la numărul 0214610543.

Institutul Central de Cercetare Științifică al Universității Spiru Haret Workshop: Publicații științifice de succes

(Urmare din pag.1)

Există cinci domenii prioritare în cercetarea din universitatea noastră: științe sociale, științe economice, științe, generic vorbind, artă și arhitectură și științe umaniste. Această clasificare a fost posibilă datorită numărului de publicații din fiecare domeniu și datorită calității acestor publicații, respectiv, unde au fost ele cotate, în ce baze de date internaționale și, mai mult decât atât, care a fost vizibilitatea autorilor afiliați, dar și a celor de la universitatea noastră. Institutul avea foarte clar definite anumite structuri organizatorice și manageriază activitatea dintr-o serie de centre de cercetare cu interese dominante într-o anumită zonă. Există și centre de cercetare care au avut realizări frumoase, dar există și centre de cercetare care, din păcate, nu se ridică la nivelul așteptărilor. Drept urmare, am considerat prioritar ca institutul nostru să organizeze workshopuri, ateliere de lucru, în care colegii noștri, de altfel ilustre personalități în domeniu, să înțeleagă și să accepte că există un sistem care poate să fie mai eficient: munca în echipă. Acest set de workshopuri se referă la publicațiile științifice și vizibilitatea lor într-o lume globalizată. Chiar astăzi am avut un astfel de workshop, care, cred eu, și-a atins scopul pentru care a

fost organizat. Am avut șansa să cunoaștem și să împărtășim cu toții preocupările și modul în care colegii de la anumite publicații au atins succesul sau au început să se bucure de avantajele succesului. Deci, s-a vrut un seminar de împărtășire a bunelor practici. Am constatat că sunt publicații pe care, din păcate, colegii noștri nu le cunosc suficient, publicații contruite și dezvoltate în organizația noastră. Astăzi, două reviste în domeniul economic, ne-au prezentat atât aspectele pozitive, motivante, care le-au făcut să activeze în paginile acestor publicații, cât și aspecte mai puțin bune cu care s-au confruntat. Actualmente, pe plan internațional, limba engleză este considerată limba științei, limba comunicărilor științifice. Din

păcate, am constatat că, în mediul academic românesc și nu numai, ne confruntăm cu dificultăți legate de prezentarea rezultatelor cercetării științifice într-o altă limbă decât limba maternă, limba română. Publicațiile pe care le-am prezentat astăzi colegilor noștri sunt integral în limba engleză. Au primit lucrări de la autori străini, cu preponderență, și, la momentul acesta, pot să mă declar mulțumită de succesul înregistrat într-o perioadă, să spunem, relativ scurtă. Aș vrea ca această activitate să fie începutul pentru o serie de alte activități care să stimuleze colegii noștri să investească timp și pricepere, competențe în dezvoltarea unor publicații de succes și, firește, în networkingul internațional în domeniul lor. Sigur, sunt foarte multe lucruri de schimbat, sunt multe lucruri de făcut pentru data următoare când sper să am alături de mine colectivele didactice din domeniile de care vă spunem și sper ca, la momentul unui alt bilanț, poate anul viitor, să putem să spunem care este nivelul progresului înregistrat, să putem comunica acest progres pornind, pur și simplu, de la inițiative și de la entuziasmul colegilor tineri.

apărut în 2006, grație unui efort colectiv al colegilor mei de la Facultatea de Management Financiar Contabil din Craiova. Este o publicație la care se munceste. Acum ne aflăm în situația în care primim cereri din partea diferitelor cadre universitare de peste hotare de a intra în board-ul revistei noastre, dar mai este încă de lucru. Un alt subiect dezbătut a fost cel referitor la publicațiile științifice on-line. *Trendul tinde spre on-line*, a spus conf. univ. dr. Mădălina Constantinescu. În viziunea editorilor publicațiilor științifice economice, care au participat la Conferința de la Salonic din iunie anul acesta, lumea devine tot mai globalizată și accesul la cunoaștere trebuie să fie liber. Prof. univ. dr. Manuela Epure a punctat riscurile unei lucrări științifice plagiate, *uneori o astfel de lucrare putând conduce chiar la desființarea publicației respective*. În ceea ce privește (co)-autoratul științific, directorul Institutului Central de Cercetare Științifică este de părere că *numai munca în echipă poate să fie un real succes pentru fiecare membru al echipei*. (M. ENACHE)

● Miercuri, 27 iunie 2012, Institutul Central de Cercetare Științifică al Universității Spiru Haret a organizat workshopul *Publicații științifice de succes*, în cadrul căruia au fost analizate *politica editorială a publicațiilor științifice ale USH, publicațiile on-line - o alternativă?, criteriile în evaluarea publicațiilor științifice și (co)-autoratul științific*. Invitați speciali au fost prof. univ. dr. Laura Ștefănescu și conf. univ. dr. Mădălina Constantinescu, de la Facultatea de Management Financiar Contabil din Craiova. Moderatorii discuțiilor au fost prof. univ. dr. Manuela Epure, prorector al Universității Spiru Haret, director al Institutului Central de Cercetare Științifică, și conf. univ. dr. Ramona Mihăilă, Facultatea de Litere - ICCȘ.

În deschidere, prof. univ. dr. Manuela Epure a subliniat rolul publicațiilor științifice, dar și importanța indexării lor într-o bază de date, precizând că *în contextul actual, când globalizarea este prezentă în întreaga activitate economică și socială și suntem afectați, să spunem, de această globalizare, cercetarea științifică și rezultatele cercetării științifice românești trebuie promovate pe plan internațional și integrate în acest flux global al cunoașterii*. Sigur, o publicație nu a apărut astăzi și mâine am și indexat-o într-o bază de date. Este o muncă extraordinară. O publicație este un organism viu, care, în permanență, se schimbă. Prof. univ. dr. Laura Ștefănescu a prezentat „epopeea” dezvoltării publicației științifice *Journal of Applied Economic Sciences: Revista a*

Conferința privind practica studențească de specialitate Studenti practicieni-studenți activi și integrați

În data de 27 iunie 2012, la sediul Universității Spiru Haret din șos. Berceni nr.24, în sala Amfiteatru, s-a desfășurat Conferința privind practica studențească de specialitate, la finalul celui de-al doilea an de activitate în cadrul Proiectului POSDRU/90/2.1/S/64176 – *Studenti practicieni-studenți activi și integrați*. Au participat peste 500 de studenți, masteranzi, cadre didactice, tutori.

Au fost trecute în revistă etapele ciclului 2011-2012 privind stagiile de practică ale studenților și principalele activități desfășurate în cadrul proiectului în cel de-al doilea an, printre care: opt seminarii de bune practici privind practica studențească (cinci în București și câte unul în Brașov, Rm. Vâlcea, Craiova), seminarii de consiliere și orientare în carieră, inclusiv emisiuni radio și TV pe această temă, chestionare (cu implicarea a peste 3600 de studenți), organizarea și desfășurarea colocviilor de practică, identificarea partenerilor de practică și încheierea de Convenții-cadru cu aceștia pentru primirea și îndrumarea la practică a studenților Universității Spiru Haret, organizarea și desfășurarea unui Concurs de eseuri, cu premii, pentru identificarea celor mai bune idei de îmbunătățire a activității organizatorului de practică.

În acest al doilea an de proiect, au finalizat stagiile de practică și beneficiază de subvenții (430 lei / student) un număr de 3041 de studenți. Pană în prezent, au fost acordate aproape 1000 de subvenții, inclusiv cu ocazia Conferinței din 27.06.2012, când s-au distribuit și *Certificate de participare la stagiile de practică*, precum și 118 premii și Diplome, din totalul celor 225 de câștigători ai *Concursului de eseuri*. Restul subvențiilor și premiilor vor fi distribuite studenților, inclusiv celor din provincie, pe baza unei programări anunțate celor interesați.

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 - 2013. Investește în oamenii Axa prioritară 2 "Corelarea învățării pe tot parcursul vieții cu piața muncii" Domeniul major de intervenție 2.1 "Tranziția de la școală la viața activă".

Titlul proiectului: "Studenti practicieni - studenți activi și integrați", contract nr. POSDRU / 90 / 2.1 / S / 64176

www.studentipracticieni.ro

REFRESH SOVEJA 2012

Studenții de la Facultatea de Arhitectură interesați de *Regenerarea Rurală Durabilă* se pot înscrie și pot participa, în perioada 30 iulie-5 august, la workshop-ul *REFRESH SOVEJA 2012*, al cărui scop este inițierea unui proces de regenerare culturală, economică și spațială în comuna Soveja (județul Vrancea) și mediatizarea valorilor locale existente.

Proiectul își propune să promoveze și să protejeze valori culturale în contextul redeschiderii turismului în zona Vrancei și să fie un semnal de alarmă atât pentru autoritățile locale și centrale, cât și pentru utilizatorii zonei Soveja. Studenții vor fi provocați, prin intermediul proiectului, să vină cu idei cât mai inovatoare și să propună rezolvări pentru probleme reale ale zonelor rurale și, implicit, promovarea valorilor culturale ale Sovejei. Cele mai importante obiective ale workshopului sunt: îmbogățirea cunoștințelor studenților referitoare la *Regenerarea Rurală Durabilă*, expunerea lucrărilor realizate de studenți în cadrul comunei, promovarea comunei Soveja la nivel național și internațional, realizarea/detalizarea unor idei de valorificare sustenabilă a oportunităților locale. Evenimentul își propune să implice direct comunitatea locală și să creeze, astfel, cadrul potrivit unei ample dezbateri asupra transformărilor mediului rural din România.

Din punct de vedere geografic, comuna Soveja (județul Vrancea) este localizată în Munții Vrancei, la o distanță de 80 km față de municipiul Focșani și 60 km față de municipiul Târgul Secuiesc. Cu o evoluție de peste 400 de ani, localitatea prezintă un spațiu cultural complex și valoros. De acest mediu aparte sunt legate activitatea și viața unor personalități culturale-istorice precum geograful Simion Mehedinți și scriitorul Alecu Russo, dar și locul de baștină al baladei *Miorița*. Din punct de vedere arhitectural-istoric, pe teritoriul comunei sunt localizate trei monumente istorice: *Mănăstirea Soveja* (ctitorie a lui Matei Basarab – 1645), *Mausoleul Eroilor din Primul Război Mondial* (arh. Arh. George Cristinel – 1927), *Cimitirul Ostașilor Germani* din Primul Război Mondial.

Corina GHIGA

Întâlnire cu *Lumea lui Shakespeare* la Teatrul Masca

Conf. univ. dr.
George GRIGORE

La începutul lunii iunie, Teatrul Masca era asaltat de iubitorii de teatru adevărat; urma examenul de arta actorului și improvizație scenică al clasei conf. univ. dr. Mihai Mălaimare și asist. univ. Ana Maria Pâslaru, anul II, Ciclul I Bologna, din cadrul Facultății de Arte a Universității Spiru Haret. Acest semestru, studenții noștri au studiat opera lui W. Shakespeare. Conf. univ. dr. Mihai Mălaimare, cunoscutul actor și director al Teatrului Masca, ne-a spus despre examen: „Un examen este un moment de conflict dramatic între muncă și oboseală, între certitudinile acumulate și îndoile care năvălesc continuu, între speranță și succesul care urmează a se împlini sau nu. Un examen este, fără doar și poate, un eveniment care domină viața unor studenți și profesori pentru că, orice s-ar spune, oricât ne-am ascunde după relaxatul e doar un exercițiu, un examen, nu un spectacol, noi îi pregătim pe acești copii pentru întâlnirea cu spectacolul, cu publicul; fiecare examen este un pas către acesta. Au avut un semestru cât doi ani de lucru. Au realizat un spectacol de sine stătător, *Amor! Signora și Canarul Albastru*, care vine să încununeze o muncă uriașă de cercetare în domeniul *Commediei dell'Arte*, devenit patrimoniu al Teatrului Masca, urmând a fi jucat din toamnă la Sala Mare alături de spectacolele importante ale noastre. Cu el am luat *Marele Premiu* la Festivalul Internațional

Lumea lui Shakespeare – statui vivante) și Mihaela Ibănescu (machiaj). Examenul însă este demonstrația de maturitate pedagogică a doamnei asist. univ. Ana Maria Pâslaru și sunt foarte bucurosi să constat și să afirm acest lucru.”

În sala de spectacol, am întâlnit-o pe asist. univ. Ana Maria Pâslaru, care a lucrat pedagogic, dar și regizoral spectacolul. De ce Shakespeare, totuși? „Am pornit de la ideea deprinderii lecției de realizare a caracterelor dramatice. Biografia personajelor, documentarea asupra epocii, studiul operelor lui William Shakespeare, apoi lucrul pe text, improvizații pentru găsirea

Cymbeline (Imogenia – Mihaela Albu; *Iachimo* – Alexandru Floroiu), *Furtuna* (Prospero – Sebastian Ghiță; *Miranda* – Laura Borodan), *Mult zgomot pentru nimic* (Beatrice – Ema Done; *Benedick* – Antonio Tadeus Mincă), *Hamlet* (*Gropar 1* – Anamaria Iordache; *Gropar 2* – Liana Pecican). A urmat un *Intermezzo* pe terasa Teatrului Masca, având ca temă improvizație pe tema *Romeo și Julieta* (Romeo – Antonio Tadeus Mincă; *Julieta* – Narcisa Mitran). Cea de a doua parte a examenului a avut în componență, mai mult, comedii ale marelui Will: *Cei doi tineri din Verona* (Julia – Ștefania Antonescu; *Lucetta* – Narcisa Mitran), *Henric al IV-lea* (*Sir John Falstaff* – Sebastian Ghiță; *Judecătorul* – Alexandru Floroiu); *Neguțatorul din Veneția* (Porția – Liana Pecican; *Nerrisa* – Mihaela Albu); *Îmblânzirea scorpiei* (Katarina – Georgiana Vrațiu; *Petruchio* – Mihai Hurduc), *Hamlet* (monolog – Ștefania Antonescu); *A 12-a noapte* (*Sir Andrew* – Alexandru Floroiu; *Sir Toby* – Sebastian Ghiță; *Fabian* – Mihai Hurduc; *Malvolio* – Antonio Tadeus Mincă; *Maria* – Anamaria Iordache). A urmat exerciții Shakespeare *În strada cu sonete* (Sonetul I – Georgiana Vrațiu; Sonetul II – Laura Borodan; Sonetul III – Ema Done; Sonetul IV – Narcisa Mitran). Totul s-a „asezonat” cu *Cântecul bufonului* (Anamaria Iordache), care a adus proșpețime și optimism. În încheiere, clasa a prezentat un exercițiu de măiestrie; toți pe catalige și „îmbrăcați” în ramuri verzi, au interpretat partea finală din piesa *Macbeth* (*Macbeth* – Sebastian Ghiță; *Arătarea I* – Ema Done; *Arătarea II* – Mihai Hurduc), când marea pădure, codrul verde, se pune în mișcare, împlinind astfel profeția...

Lăudând modul în care am auzit cuvintele și am sesizat rostirea apăsată, cu accent românesc adevărat, am ieșit din sala de spectacol și m-am oprit, din nou, pentru câteva momente alături de conf. univ. dr. Mihai Mălaimare întrebându-l ce a însemnat acest examen pentru studenții domniei sale. „Examenul acesta încheie o perioadă și deschide orizontul asaltului final pentru marea întâlnire cu scena profesionistă și publicul plător. Între prima zi de facultate și acest examen au trecut doi ani. Distanța parcursă în timp este mult mai mare, este distanța dintre dorința de a face teatru și puterea fizică și psihică de a sta pe scenă, distanța dintre novice și profesionist. Așa trebuie judecați, fiecare în parte și toți împreună, și așa vor fi mai evidente și neîmplinirile și marile izbâni.”

Tinerii actori au repetat în gând versurile monologului hamletian atât de cunoscut: *Tirada s-o spu așa cum am rostit-o eu, te rog, cu limba curgătoare. Dacă răcniți cum fac unii actori, mai bine pun pe crainicul cetății să-mi spună versurile. Nu spintecați prea mult văzduhul cu mâinile, fiți cât mai reținuți. Și să păstrați măsura care dă o netezime. Să nu fii prea molatec, totuși, ci să te lași călăuzit de bunul simț, să-ți potrivești la gesturile la vorbe și vorbele... la gesturi. Exagerarea de orice fel se abate de la drumul teatrului, al cărui rost a fost de la-nceput și până astăzi să fie o oglindă a naturii. Să nu-i lăsați pe cei care fac pe clownii să spună mult mai mult decât e textul: sunt unii care se pornesc pe răs ca să stârneasă răsul proștilor... Urât e lucrul acesta și arată o jalnică ambiție la cel ca are-un astfel de-obicei.*

(William Shakespeare – *Hamlet*).

Hyperion – 2012 și estimez că nu se vor opri aici, chiar dacă acest succes ar putea fi, singur, suficient și elocvent. Au lucrat, pentru cea de-a doua ediție a *Festivalului Statuilor Vivante*, un moment Shakespeare, ce a stârnit un viu interes în rândul publicului și care adaugă ceva la munca lor de documentare în domeniul operei shakespeariene. Au traversat între timp stagiile de pregătire în domeniul meseriilor de teatru: mașiniști, cabinieri, plasatoare etc. Au intrat, unii dintre ei, în spectacolele teatrului, ultima premieră (*O scrisoare pierdută*) marcând pentru cei patru studenți, Sebi, Mihai, Alex și Antonio, adevărate creații extrem de bine receptate de public și cronică. Dincolo de toate acestea, au pregătit examenul lor, o viziune extern de interesantă asupra personajului shakespearian, o demonstrație de mijloace de expresie (un „eseu” pe catalige) și una legată de acrobație, lupte scenice și dans, reunite într-o secvență de discurs dansant și de expresie corporală. Au beneficiat, de-a lungul acestui semestru și pentru realizarea acestui examen, de sprijinul profesorilor Ion Albu (lupte scenice și acrobație), Valentin Mihalache (catalige), Mirela Simnicianu (coregrafie), Vlad Cristian (educație muzicală), Raluca Frățiloiu (costume pentru

situațiilor scenice, exerciții pentru crearea relațiilor, găsirea modelului din cotidian, conexiunea dintre text, context și subtext, și multe altele... Am dus scenele din piesele lui Shakespeare în stradă, la piață, în tramvai, în parc, printre oameni, mașini și câini vagabonzi și... am văzut cu ochii noștri că relațiile adevărate funcționează în orice situație și că personajele solide pot rezista oricărei modificări de context. Ne-am ghidat în drumul nostru după studiul lui Jan Kott, *Shakespeare, contemporanul nostru*, și după Stanislavski, evident!”

A început spectacolul: balet, lupte scenice și proiecții din *Lumea lui Shakespeare*. După această „agitație moleculară”, ce a ridicat temperatura actului artistic, au început fragmentele din piesele shakespeariene: *Richard al III-lea* (*Richard* – Mihai Hurduc; *Boligbroke* – Sebastian Ghiță; *Nosthumberland* – Antonio Tadeus Mincă; *Ducele de York* – Alexandru Floroiu; *Regina* – Anamaria Iordache), *Macbeth* (*Macbeth* – Sebastian Ghiță; *Lady Macbeth* – Georgiana Vrațiu), *Richard al III-lea* (*Richard* – Mihai Hurduc; *Lady Anne* – Laura Borodan; *Regina Margaret* – Ștefania Antonescu; *Regina Elisabeta* – Ema Done; *Ducesa de York* – Narcisa Mitran),

Să ne cunoaștem profesorii

Un spirit universal:
conf. univ. dr. Ion Corbu

În urmă cu nouă ani, mai exact pe 11.04.2003, pe piața media on-line își făcea apariția o publicație pe cât de inedită, pe atât de stăruitoare de laude: Europeea (www.europeea.ro). Publicația apărea ca o reacție a inițiatorilor la largirea Uniunii Europene și se adresa „cetățeanului european”, venind, așa cum se spunea în „gândurile de început”, în întâmpinarea acestuia, punându-se necondiționat în slujba sa. Era vorba, atunci (și este, iată, și acum) de un „proiect integrat”, care să aducă într-o adevărată „agoră electronică” preocupările, problemele și aspirațiile sale, dorința de cunoaștere și cooperare reciprocă, precum și tot ceea ce reprezintă interes pentru el. Direcțiile mari de abordare a acestor preocupări se situează „în sfera culturii - literatură artă, în sfera politicii, a economicului și nu în ultimul rând în domeniul civic”, revista propunându-și să strângă laolaltă nume de prestigiu din aceste domenii, alături de simplii cetățeni.

Inițiatorul acestui proiect și semnatul „gândurilor de început” este conf. univ. dr. Ion Corbu, de la Facultatea de Finanțe și Bănci a Universității Spiru Haret.

Personalitate complexă, un adevărat spirit universal, atât prin aspirații, cât și prin împliniri, profesorul Ion Corbu a demonstrat și demonstrează constant preocupările sale pentru o mai bună înțelegere a spiritului uman și a

comportamentului său, în vederea „asigurării autonomiei existențiale a acestuia într-un mediu socio-tehnic-economic contextual proxim dat”.

Născut la 25 august 1951 în Movila Banului, județul Buzău, a dovedit încă din primii ani de liceu o inteligență scilpitoare și o aplecare remarcabilă spre științele exacte. Faptul l-a condus, după Bacalaureat, spre Universitatea Politehnică București, a cărei Facultate de Electronică și Telecomunicații a absolvit-o în 1973.

Simțind nevoia completării studiilor tehnice cu cele economice (complementaritate ce îl va urmări constant, de-a lungul întregii vieți), inginerul Ion Corbu se înscrie la Facultatea de Economia Industriilor Construcțiilor și Transporturilor, a Academiei de Studii Economice din București, al cărei licențiat devine în 1985. Aceeași Academie îi conferă, în 1999, titlul de Doctor în Științe Economice.

Realizând că adevărata sa vocație este aceea de a împărtăși și altora pasiunea pentru cercetarea interdisciplinară, conf. univ. dr. Ion Corbu se dedică, începând cu 1998, carierei universitare. Funcționează, până în 2005, ca lector universitar la AISTEDA București, de unde vine, începând cu același an, la Universitatea Spiru Haret, cursurile și seminariile sale (*Gestiunea instituțiilor publice, Managementul și marketingul instituțiilor publice, Analiză diagnostic și*

evaluare, Piețe de capital și burse de valori) fiind unanim apreciate de studenți.

Se remarcă, în toată această perioadă, printr-o bogată activitate științifică și de cercetare, concretizată în peste 100 de articole, studii și comunicări științifice, numeroase lucrări reprezentative de cercetare, proiectare, consultanță, 40 de brevete de inovator și inventator.

Lucrările sale, activitatea sa științifică, în general, au fost răsplătite prin numeroase premii internaționale, între care se remarcă: Medalii de aur pentru mediu și pentru energie la Salonul internațional al invențiilor INPEX, Pittsburgh, USA, 2006; Medalia de aur la Salonul Internațional al Invențiilor, Geneva, mai 2005; Medalia de aur la Salonul Internațional al Invențiilor EUREKA, Bruxelles, noiembrie 2005; Cupa de aur a Federației cercetătorilor din Malaiezia, 2005; Cupa de aur din partea Cercetătorilor din Federația Rusă; Diploma din partea Delegației Federației Ruse la Salonul de invenții Bruxelles, 2005.

Gabriel NĂSTASE

Corul Preludiu la 40 de ani

Iată că, astăzi, putem vorbi de 40 de ani de sărbătoare meritați și meritarii. În derularea stagiunilor ce au fost, de la inițierea formației, apoi după momentul 1989, la Centrul național de cultură *Tinerimea română*, unde ființează acest minunat grup de artiști, s-au întâmplat multe. Interpreții ansamblului au progresat artistic, depășind treptat statutul inițial al amatorilor dornici de afirmare, în favoarea profesionalizării lor. Renumele lor, ca formație etalon pentru arta corală națională, a devenit acum semn de certitudine, nu numai în țară ci și peste hotare, în numeroase turnee de succes. Este interesant de comentat viața aparte a unui astfel de grup artistic, în care anii se numără pentru fiecare component în parte. Astfel, după fiecare stagiune, câteodată, cei care fuseseră interpreți concertelor primelor

folcloric *Cununa Carpaților*; orchestra de cameră *Philharmonia* și ansamblul de muzică contemporană *Archaeus*.

Primul concert al corului de camera *Preludiu*, condus de dirijorul Voicu Enăchescu, a avut loc la 1 noiembrie 1972, pe scena *Căsuțe Studenților* din București. După o activitate artistică îndelungată și plină de succes, Corul de cameră *Preludiu* și-a căpătat statutul de ansamblu profesionist în cadrul Centrului național de artă *Tinerimea română*. De la apariția sa, formația a prezentat peste 1000 de concerte pe marile scene din România și din străinătate, în cursul celor 25 de turnee efectuate în țări cum ar fi: Cehia, Slovacia, S.U.A., Germania, Franța, Olanda, Rusia, Georgia, Estonia, Bulgaria, Spania, Ungaria, Republica Moldova, Austria, Italia, Portugalia. Corul

stagiuni, nu mai apar pe scenă, ci sunt acum spectatori. Mereu, iar și iar, rulajul generațiilor a însemnat pentru dirijorul Voicu Enăchescu perpetua reînviere a repertoriului și educarea cântăreților, pentru a păstra ștacheta calității într-o ascensiune continuă. Corul *Preludiu* este opera unui muzician care a înțeles tainele alcătuirii și șlefuirii instrumentului viu cu care colaborează. Pentru toți cunoșcătorii, muzica corului *Preludiu* s-a păstrat astfel mereu captivantă și nouă. Au păstrat o astfel de rezonanță madrigalele Renașterii, bijuteriile corale clasice, cântările cultice și capodoperele de artă corală românească. Se știe că tradiția cântării corale este extrem de puternică în România, reflectând nu numai talente, dar și o atitudine civică, morală și estetică proprie poporului nostru. Dincolo de orice dificultăți, dincolo de bugetul de timp, iubitorii de muzică se reîntâlnesc pentru a cânta, asemenea înaintașilor noștri. Corul *Preludiu* este un minunat model de înfăptuire a acestui simbol artistic, iar Maestrul Voicu Enăchescu ține făclia acestei iubiri pentru frumos aprinsă și fierbinte, ca și credința sa în artă. Să le dorim viață lungă, pentru propria noastră bucurie. Corul *Preludiu* ființează în cadrul Centrului național de artă *Tinerimea română* ce își desfășoară activitatea în scopul protejării patrimoniului cultural național, având în grijă corul de camera *Preludiu*, ansamblul

de camera *Preludiu* și dirijorul Voicu Enăchescu s-au numărat printre laureații mai multor festivaluri internaționale (Pardubice, Nitra, Barcelona, Celje, Berlin), iar la ediția a XIII-a a Festivalului Internațional *George Enescu* (1995), au primit *Premiul pentru excepționalul program prezentat*, distincție acordată de *Uniunea Interpreților, Coregrafilor și Criticilor Muzicali din România*. Repertoriul acestei formații este vast, cuprinzând peste 300 de lucrări de muzică preclasică, clasică și romantică, colinde de Crăciun și cântece religioase, lucrări din literatura contemporană, lucrări vocal-simfonice. Începând cu anul 1990, corul *Preludiu* a susținut numeroase concerte cu repertoriu de muzică religioasă și colinde, în biserici și catedrale din România și străinătate (Franța, Portugalia, Germania, Olanda, China, Suedia). Toate aceste concerte s-au bucurat de mare succes la public, datorită manierei de interpretare, autenticității și omogenității perfecte a formației, fapt datorat cu certitudine „feeling”-ului cu totul special al dirijorului pentru acest gen muzical. Pe parcursul activității sale, corul *Preludiu* a realizat mai mult de 250 de înregistrări radio și T.V., un disc *Electrecord* și trei CD - unul cu muzică bizantină, altul cu colinde și cântece de Crăciun și unul cu maestrul ai coralei românești. (G. GEORGE)

Vara de Poezie și Jazz
de la Mogoșoaia

Primăria Municipiului București, prin Centrul Cultural *Palatele Brâncovenști* Mogoșoaia, organizează, în perioada 1 iulie-26 august 2012, duminică, de la ora 19,00, a doua ediție a stagiunii *Vara de Poezie și Jazz de la Mogoșoaia*. În cadrul evenimentului vor avea loc nouă recitaluri de poezie și concerte de jazz.

Ifigenia în Aulida –
premieră absolută în Italia

Piesa *Ifigenia în Aulida* de Mircea Eliade este prezentată în premieră absolută în Italia în perioada 26 iunie – 4 iulie, într-o montare realizată de Teatro Stabile, pe scena spectaculoasă a Teatrului greco-roman din Catania. Regia spectacolului este semnată de Gianpiero Borgia, iar scenografia de Massimo Alvisi. Traducerea din limba română în limba italiană îi aparține lui Horia Corneliu Cicortaș, cunoscut cercetător al operei lui Mircea Eliade, autorul unei teze de doctorat la Universitatea din Napoli despre Eliade și India. Institutul Român de Cultură și Cercetare Umanistică de la Veneția este coproducător al spectacolului, împreună cu Teatro Stabile din Catania, Teatro Borgia și Napoli Teatro Festival, se arată în comunicatul IRCCU.

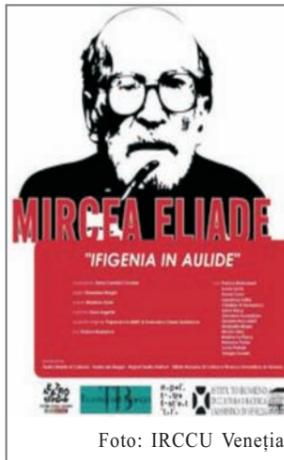

Foto: IRCCU Veneția

Vară culturală românească
în Portugalia

Verão Cultural Romeno em Portugal prezintă, în luna iulie a acestui an, un evantai de evenimente din diverse domenii: literatură, teatru, muzică clasică, cântece și dansuri populare. Publicul portughez și românii, care trăiesc în Lisabona și în apropiere, vor beneficia, astfel, în luna iulie, de un program estival care oferă o panoramă a bogăției culturii române.

Dimineața pierdută la Lisabona Portugalia este a unsprezecea țară în care romanul *Dimineața pierdută* de Gabriela Adameșteanu este publicat în traducere. Astfel, marți, 3 iulie, la ora 18.30, la Libraria *Leya na Barata* din Lisabona, în prezența autoarei va fi lansat volumul *Uma manha perdida*, apărut de curând la Editura Dom Quixote, în traducerea lui Corneliu Popa, informează ICR Lisabona. Alături de autoare, la eveniment va participa celebra scriitoare portugheză Lidia Jorge.

Alexandru Tomescu & Orchestra Filarmonia das Beiras Două concerte extraordinare cu Alexandru Tomescu & Orchestra Filarmonia das Beiras, în Aveiro și Lisabona! Premiera portugheză a lui Alexandru Tomescu și a celebrei sale viori *Stradivarius Elder - Voicu 1702* va avea loc pe 10 iulie, la orele 19:30, în Auditoriul Rectoratului Universității din Aveiro (Campus Universitário de Santiago), cu ocazia deschiderii oficiale a *International Symposium on Applications of Ferroelectrics* (ISAF). Cel de-al doilea concert va avea loc la Lisabona, pe 11 iulie, la orele 22, în cadrul *Festivalului ao Largo 2012 (Largo de São Carlos, Lisabona)*. Repertoriul propus este unul divers, alcătuit din faimoase piese românești pentru vioară și lucrări pentru vioară și orchestră de compozitori români și internaționali, printre care George Enescu, Ciprian Porumbescu, Constantin Dimitrescu, Dinu Lipatti și Mozart.

Invitațiile Doamnei Lectura

Librăria
din vis

Aristotel BUNESCU

Ani de zile, cărțile erau așezate în rafturi inaccesibile. Vederea trebuia să fie foarte bună pentru a putea să bată până la titluri, ori la detalii despre copertă. Apoi librăriile au început să se modernizeze, să fie mult mai prietenoase cu cititorii, cumpărătorii și toate genurile de oameni curioși.

Vreau să semnaliez apariția, la București, a unei librării speciale. Numele său, transformat încet, încet în renume, este *Bastilia*. Adresa sună așa: Piața Romană, la numărul 5.

În zile toride, dacă urci cele câteva trepte de la intrare, ești

practic în altă lume. Răcoare, gazde amabile, multe volume așezate la îndemână. Ele se pot lua, se pot pipăi, se pot răsfoi. Asta e mare lucru pentru un om îndrăgostit de cărți. Mai sunt și articole de papetărie.

„Al 9-lea cer” este numele dat ultimului nivel, acolo unde au loc lansări de carte, seri de lectură pentru adulți și copii, concerte, proiecții de filme, vernisaje de expoziții, multe alte evenimente.

Ca mare amator de pictură, am aflat cu multă bucurie că acest spațiu este chiar Casa *Gheorghe Petrașcu*. Un edificiu foarte elegant, datând din anul 1912. A

fost construit după planurile arhitectului Spiridon Cegăneanu, discipol al lui Ion Mincu, în stil neoromânesc. Cu remarcabile ornamente din ceramică smălțuită pe fațada, clădirea, monument istoric, a fost consolidată și restaurată în perioada anilor 1997-2000.

Ca o dovadă că prețuiesc acest loc este faptul că am început să duc acolo cu mine persoanele cu care mă simt bine. Apoi am început să vorbesc despre această locație ce seamănă foarte mult cu o librărie din vis. De câte ori am timp, merg la evenimentele organizate aici.

Un nou eveniment în cadrul *Proiect 1990* are loc luni, 2 iulie 2012, ora 19,00, Piața Presei Libere din București, unde va fi vernisată sculptura *Hidra* de Costin Ioniță.

Sculptorul Costin Ioniță a decis să ilustreze, totală lipsă de verticalitate și umanitate a clasei politice românești, printr-o uriașă hidră. Desprinsă din fostul regim comunist, *Hidra* pare de neoprit și de neînving. Ea, sub orice culoare politică ni se arată, rămâne caracterizată, în primul rând, de lipsa interesului față de cei pe care îi conduce și a conștiinței. Ioniță și-a concentrat, în ultimii ani, cariera artistică în zona publicității și a cinematografului, dar, cu toate acestea, a participat la numeroase expoziții de sculptură în cadrul cărora a luat Premiul Patronatelor pentru tineret (2007), Bursa UAPR (2003), Bursa Nemțoi (2003), Premiul Internațional pentru Sculptură Societa Club UNESCO (2001).

Proiect 1990 marchează o serie de evenimente, care au ca scop amplasarea unor lucrări de artă contemporană temporare pe soclul din Piața Presei, rămas liber încă din 1990. Inițiatorul *Proiect 1990* este asist. univ. dr. Ioana Ciocan, de la Universitatea Națională de Artă din București, iar sculptura lui Costin Ioniță este cea de-a doisprezecea lucrare expusă în cadrul proiectului, de la demararea acestuia în ianuarie 2010.

Ioana Ciocan militează pentru un muzeu al artei comuniste, unde speră să mute statuia lui Petru Groza și Lenin a lui Boris Caragea, pe care deja le-a salvat din abandonul de la Mogoșoaia. Proiectul este susținut de Fundația cultural umanitară *Om bogat, om sărac*-OBOS, Pro-Mac, Modfloor și Colina Motors.

Pasiune fără bariere

Joaca de-a războiul

Mihăiță ENACHE

În ultimii ani, printre ruinele fostelor fabrici și uzine ori prin păduri a „înflorit”: airsoftul. Practic cu precădere în weekend-uri, airsoftul este un sport în care jucătorii simulează o luptă, un război sau alte scenarii militare, folosind tactici militare autentice și replici ale armelor de foc precum și ale echipamentelor militare autentice. În lume, acest fenomen a apărut în Japonia la începutul anilor '70, ca un joc derivat din cele pe calculator. Este și motivul pentru care, în România, capătă tot mai mulți împătimiti. Printre soldații de duminică, aflați pe „frontul” din *Prelungirea Ghencea* în weekend-ul ce tocmai a trecut, s-a numărat și Dan Mincă. Atras de machetele de arme și de posibilitatea de a le folosi în jocuri ce transpun în realitate consacratele jocuri, după cum singur recunoaște, Dan și-a creat o echipă de airsoft numită *Iron Sky*, cu care participă săptămânal la „războaiele” din incinta fostelor Ferme Boja. Scenariile abordate pot fi simple, plecând de la „death match”, unde scopul este pur și simplu de a elimina echipa adversă sau de a captura un steag, sau mai complexe, cu obiecte diverse, ce se pot desfășura pe suprafețe mari de teren, necesitând comunicare prin stații și orientare în teren cu ajutorul hărților, povestește Dan. Despre echipamentul necesar pentru un meci de airsoft: În primul rând și, de altfel, obligatoriu este să fie protejați ochii, fie cu ochelari, fie cu măști din plasă. Ca ținută se preferă camuflajul pentru a nu te transforma automat într-o țintă sigură, mulți jucători

accesorizându-se ca niște soldați reali. Despre „armele” utilizate la jocuri, Dan spune că sunt replici fidele ale armelor reale, însă doar ca aspect și funcționalitate, sistemul de propulsie al proiectilelor fiind fie electric, fie pe gaz și având o viteză de maximum 220 de metri pe secundă. Din punct de vedere legal, replicile de airsoft sunt considerate jucării (atâta timp cât se încadrează în viteza maximă admisă), iar deținerea lor nu presupune nicio autorizare sau declarație prealabilă. Cu toate acestea, legea stipulează ca replicile să nu fie ținute la vedere în locuri publice și să fie folosite doar la joc. Ca muniție se folosesc bile de plastic de 6 sau 8 mm. Din acest motiv, airsoftul se confundă des cu paintball-ul. Față de acesta din urmă există asemănări, dar și diferențe: asemănarea ar fi cu privire la efortul fizic și la faptul că și la paintball și la airsoft se folosesc niște replici ale armelor de foc; deosebirea sunt chiar aceste arme, care, la paintball, trag cu bile umplute cu vopsea, astfel încât să lase urme pe cel lovit, iar, la airsoft, lipsa surselor vizibile impune onestitatea celui lovit, care trebuie să recunoască și să iasă din joc. O altă diferență este aceea că airsoftul se practică în locuri izolate, neamenajate (pădure ori clădiri abandonate). În materie de sacrificii, Dan le împarte astfel: în primul rând, timpul, pe care îl dedici, iar, apoi, problemele de ordin financiar pentru replici, echipamente și consumabile. Ca fapt divers, prețul practicării unui astfel de sport variază în jurul sutelor. De lei sau de euro. Dar acesta este un aspect trecut cu vederea de airsoftiști deoarece fac o investiție pentru ceva ce le aduce atâta bucurie.

Românii, cei mai buni cunoscători ai modului de funcționare a Parlamentului European

Parlamentul European a făcut publice datele Eurobarometrului cu privire la percepția României față de PE. Eurobarometrul, realizat în perioada 2007 – 2011, relevă date importante privind nivelul de cunoștințe ale românilor în legătură cu modul de funcționare a Parlamentului European, gradul de informare prin mass-media românească a procedurilor europene, dar și politicile și valorile pe care populația României le consideră prioritare în activitatea Parlamentului European.

Astfel, conform Eurobarometrului, o majoritate substanțială a respondenților din România are cunoștințe solide privind activitatea Parlamentului European: 45 % dintre respondenți cunosc faptul că numirea deputaților în Parlamentul European depinde de afinitățile politice, comparativ cu media europeană de 39 %. Respondenții români sunt, de asemenea, mai bine informați decât restul europenilor cu privire la modul în care sunt aleși deputații în Parlamentul European: două treimi cunosc faptul că aceștia sunt aleși direct de către cetățenii diferitelor state membre (66 %), comparativ cu 55 % media în UE. Doar 10 % au oferit un răspuns incorect (față de 27 % în întreaga UE). Cât privește informarea prin intermediul mass-media, aproximativ două treimi dintre respondenții din România își amintesc că

au citit, au văzut sau au auzit recent o informație despre Parlamentul European (65 %, comparativ cu 52 % în UE în ansamblu). În ceea ce privește politicile care trebuie susținute în mod special în Parlamentul European, rezultatele Eurobarometrului arată că „lupta împotriva sărăciei și a excluderii sociale”, „o politică de securitate și apărare care să permită UE să facă față crizei internaționale” și „îmbunătățirea protecției consumatorului și a sănătății publice” sunt cele trei politici cărora ar trebui să li se acorde prioritate, conform respondenților din România. Ultimele două sunt menționate mai frecvent în România decât în UE în general. Referitor la valorile care trebuie să fie protejate în mod prioritar: „Protecția drepturilor omului” este prima opțiune a românilor și a europenilor în general (58 % în România, 58 % în UE). A doua alegere se referă la „solidaritatea dintre statele membre ale Uniunii Europene”. Această valoare este menționată mai frecvent în România decât în UE în general (43 % în România, 33 % în

UE). Pe locul al treilea, aproximativ o treime dintre români menționează „egalitatea dintre bărbați și femei” (32 %, comparativ cu 35 % în UE). În total, cinci dintre cele opt valori sunt menționate mai puțin frecvent de respondenții români decât de europeni în medie, în special: „libertatea de exprimare” (26 %, pe locul al cincilea, comparativ cu 33 % în UE în ansamblu, pe locul al treilea). În final, Eurobarometrul arată că românii își doresc ca Parlamentul European să joace un rol mai important decât în prezent (59 %), față de europeni, care împărtășesc această idee în proporție de doar 49 %.

De la 1 iulie, ANAF a preluat administrarea asigurărilor sociale (pensii, sănătate, șomaj) datorate de persoanele fizice

● Începând de la 1 iulie, potrivit modificărilor aduse la Codul fiscal prin OUG nr. 125/2011, s-a schimbat modul de reglementare a asigurărilor sociale, ocazie cu care s-a abrogat și OUG nr. 58/2010 privind contribuțiile la asigurările sociale pentru convenții civile și drepturi de proprietate intelectuală. Ordinul ANAF - nr. 874 din 20 iunie 2012 - pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind venitul asigurat la sistemul public de pensii” a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 421 din 25.06.2012

„Un nou titlu din Codul fiscal reglementează procedura de calcul, plată și declarare a asigurărilor sociale, datorate de persoanele fizice ce desfășoară activități independente, realizează venituri din convenții civile, din dividende sau jocuri de noroc. Tot de la 1 iulie 2012, ANAF preia de la

Cazele de pensii și Casele de sănătate administrarea asigurărilor sociale, datorate de către persoanele fizice ce îndeplinesc în mod individual obligația plății și declarării. Actul normativ introduce formularul de declarare a veniturilor supuse contribuției la pensii și adoptă *Declarația 600* - declarație privind venitul asigurat la sistemul public de pensii. Declarația este aferentă numai pentru contribuția la pensii. Vor urma, probabil, și alte tipuri de declarații, pentru sănătate și șomaj. Principiul fundamental constă în declararea de către contribuabil a veniturilor supuse contribuției la pensii într-un an calendaristic, similar declarației anuale de venit global.” - a explicat pentru HotNews consultantul fiscal Adrian Benta partener al Bentaconsult. Declarația cuprinde rubricația cu venitul lunar, realizat într-un an calendaristic de o

persoana fizică, pentru care se datorează contribuția la pensii. Cine trebuie să depună declarația? Au obligația să depună declarația pentru pensii, următoarele categorii de contribuabili: ● persoanele cu statutul de persoană fizică autorizată/ PFA să desfășoare activități economice; ● persoanele care realizează venituri din profesii libere; ● întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale; ● membrii întreprinderii familiale; ● persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, iar impozitul este stabilit prin contabilitate în partidă simplă. NB. Există situații când unele persoane nu depun declarația și, implicit, nu datorează contribuția la pensii pentru aceste venituri. Aceste situații sunt: ● persoana este deja pensionată; ● realizează alte venituri supuse contribuției la

pensii sau este deja asigurat în sistemul de pensii, realizând venituri de natura salarială sau alte venituri supuse contribuției la pensii. Dacă sunteți într-una dintre situațiile de contribuabil, trebuie să rețineți: ● declarația se depune la organul fiscal (ANAF) unde își are domiciliul fiscal persoana fizică care datorează contribuția la pensii; ● pentru anul 2012, declarația se depune pentru lunile iulie - decembrie 2012. Nu este reglementat un termen de depunere a declarației, astfel trebuie urmărite modificările ulterioare ale legislației; ● venitul supus asigurării la pensii este plafonat superior și nu poate depăși cinci salarii medii pe economie, utilizate la elaborarea bugetului asigurărilor sociale; ● venitul este plafonat inferior, iar baza de calcul a contribuției nu poate fi mai mică de 35% din salariu mediu.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

58

Silviu ȘERBAN

Sadao Yamanaka este un regizor aproape necunoscut în afara Japoniei, însă statutul său în istoria cinematografului nipon este unul foarte precizat, fiind apreciat, în ciuda carierei sale regizorale scurte, de doar cinci ani, ca unul dintre cei mai importanți creatori în interiorul genului istoric (*jidaigeki*). Din cele douăzeci și două de producții cinematografice pe care le-a regizat, doar trei s-au mai păstrat, celelalte fiind distruse de ororile celui de-al Doilea Război Mondial, ca și regizorul însuși. Astfel că premiera ultimului său film, *Ninjō kami fūsen* (*Omenirea și baloanele de hârtie*), în 1937, se

Omenirea ca un balon de hârtie

petrecea în aceeași zi în care Yamanaka era recrutat spre a fi trimis pe front, pentru ca, un an mai târziu, să moară în Mancuria. Tonul critic și pesimist al filmelor sale urmărește, printr-un realism original, demistificarea anumitor subiecte-vedetă ale istoriei, așa cum este cel al eroismului samuraiilor, vizat în *Ninjō kami fūsen*. Perioada istorică avută în vedere este una critică pentru samurai. Este vorba de așa-numita eră Tokugawa (sau Edo), când, datorită restrângerii armatei, mulți samurai devin ronini (samurai fără stăpân) neangajați, fiind obligați, din pricina sărăciei, să abdice de multe ori de la regulile sacre ale codului samuraiilor sau să se orienteze spre alte practici mai mult sau mai puțin demne de statutul lor. Acest tablou decadent este prezentat și de filmul lui Yamanaka, care se deschide și se închide cu sinuciderea unor ronini, însă reprezentată nu ca practică rituală (*seppuku*), conformă cu codul *Bushidō*, ci ca reproduceri caricaturale ale acestora. Scena de debut a filmului este precedată de un plan general cu străduța unui cartier sărăcăcios din Tokyo, cadru care se repetă, ca

un leitmotiv, pe parcursul filmului. Acolo locuiesc, înghesuți în *washitsu* (camere în stil japonez), oamenii săraci ai clasei sociale de jos, printre care și samuraii fără stăpân, pauperi și în căutare de slujbe. Sinuciderea unui asemenea ronin deschide filmul lui Yamanaka, prezentată însă într-o notă satirică. Obligați să rămână pe loc până când echipa de investigație se lămurește cu privire

Ninjō Kami Fūsen (Sadao Yamanaka, (1937)

la contextul în care s-a produs moartea, vecinii bătrânului ronin sinucigaș oferă o serie de dialoguri ce mustesc de semnificații. Actul de sinucidere al samuraiului nu este văzut cu ochi buni din cauza modului în care s-a petrecut: prin spânzurare și nu prin tradiționalul *seppuku*. Lipsa sabiei, vândută pe hrană, nu-i îngăduise respectarea codului *Bushidō*. Evenimentul este valorificat însă de vecini pentru a organiza un priveghi cu *sake*, muzică și dans, care, până la urmă, pe linia aceeași note

ironice, se transformă în petrecere. Două dintre personajele de aici devin semnificative pentru acțiunea filmului: roninul Matajuro Unno (Chōjūrō Kawarasaki), câștigându-și existența din vânzarea unor baloane de hârtie confecționate de soția sa și aflat în căutarea unei slujbe prin contactarea unor cunoștințe ale tatălui său mort, și Shinza (Kan'emon Nakamura), frizerul, în conflict cu banda de gangsteri locali din cauza unor jocuri de noroc de care se ocupa făcându-le, astfel, concurență. Dincolo de cartierul sărăcăcios, scenariul aduce în prim-plan și clasa oamenilor bogați, nobilii și samuraii înstăriți. Aici îl găsim pe samuraiul Mori, cel care-i întoarce spatele lui Matajuro, ignorând datoria morală pe care o avea față de tatăl acestuia, și care, în același timp, controlează banda de gangsteri, motiv pentru care roninul și frizerul Shinzo se găsesc deseori în situații de o colabora unel cu celălalt. În fapt, destinul celor două personaje construiește intriga filmului lui Yamanaka.

Ambii, și Matajuro și Shinza, sunt niște învinși ai unei societăți anomice, în care valori tradiționale, precum samuraiul sau meseria de frizer, devin perimate și incapabile de a asigura subzistența. Amândoi sunt ucizi de nepăsarea domnului Mori, simbolul samuraiului de viță nobilă, cel care refuză sistematic să primească scrisoarea roninului și să-l ajute să trăiască. Iar când frizerul, în dorința sa sinucigașă de a opune rezistență gangsterilor, răpește fata al cărei mărițiș i-ar fi adus prestigiu nobilului samurai, banda din subordine trece la acțiune, aducând, în final, moartea lui Shinza. Filmul se încheie circular, cu o nouă sinucidere, dublă de data aceasta, după opinia locatarilor din cartierul sărăcăcios. Imaginile premergătoare ne sugerează însă că s-a întâmplat, de fapt, o crimă

și o sinucidere, soția roninului omorându-l cu un cuțit pe soțul său, după care se sinucide. Ultimul cadru al filmului, cu un balon de hârtie plutind în derivă pe un șanț umplut cu apă din apropierea locuințelor, este o adevărată metaforă vizuală, care ar putea induce reformularea titlului, el însuși o metaforă: *Omenirea ca un balon de hârtie*.

* * *

Încheiem seria producțiilor cinematografului nipon cu prima realizare regizorală, în 1943, a celei mai cunoscute personalități a filmului din Japonia: *Sugata Sanshirō* (*Legenda judo-ului*) de Akira Kurosawa.

Scrisul feminin/feminist în Europa din Evul Mediu până în 1914

Construcțiile identitare feminine au ocupat în ultimele decenii o poziție centrală atât în critica literară, cât și în cea culturală, în special ca efect al reconsiderărilor postmoderniste și al rapidei ascensiuni a studiilor culturale. Identitățile sunt percepute acum ca fiind atât impuse prin configurațiile diverselor structuri de putere, cât și construite de fiecare individ în parte, prin raportare la un „celălalt”. Printre numeroasele definiții ale identității culturale, ideea identității ca un construct condiționat de

poziționarea subiectului și de variantele de textualizare a istoriei se regăsește clar exprimată în definiția, devenită clasică, a lui Stuart Hall: „Identitățile sunt denumiri pe care le dăm diferitelor modalități în care suntem poziționați de către narațiunile trecutului și ne poziționăm noi înșine în interiorul acestora” (*Cultural Identity and Diaspora*).

Interesul postmodernismului pentru problemele identitare a fost susținut în bună măsură și de afirmarea teoriei și criticii

feministe, focalizate pe construcția identității feminine și implicațiile ei sociale, politice și culturale. În marea revizuire postmodernistă a canonului literar clasic, abordările literare ale personajelor femeii contribuie esențial atât la reconsiderarea unor scriitori clasici, cât și la construirea unui canon alternativ, multicultural, care pune în evidență impactul sociocultural al unor scriitori, și îndeosebi scriitoare, total sau parțial ignorate până atunci.

Conferința a fost deschisă de prof. univ. dr. Manuela Epure, prorector Universitatea Spiru Haret, de prof. univ. dr. Suzan van Dijk, director al proiectului COST WWIH Women Writers in History, și de conf. univ. dr. Ramona Mihăilă, organizator al conferinței, care prezentat o comunicare despre impactul scriitoarelor române din secolul al XIX-lea pe scena literară europeană.

În prima zi, după desfășurarea lucrărilor, participanții au vizitat palatul Mogoșoaia, care aparține scriitoarei Martha Bibescu, și au aflat detalii despre viața și opera acestei importante scriitoare din prezentarea, susținută chiar la palat, de lector univ. dr. Onorina Botezat.

Celelalte trei zile ale conferinței au fost dedicate numai prezentărilor despre scriitoare sau personalități feminine din Europa care au debutat în scris până în 1914. La conferință au participat și cadre didactice de la Universitatea Spiru Haret – de la Facultatea de Litere, Facultatea de Geografie, Facultatea de Relații Internaționale, Istorie și Filosofie și Facultatea de Drept, Constanța. Totodată, la conferință au participat și studenți de la Facultatea de Litere și Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice, care au prezentat lucrări despre scriitoare române. Conferința a fost organizată în jurul a șapte paneluri, dedicate exclusiv membrilor proiectului, două sesiuni, la care au participat profesori și studenți de la Universitatea Spiru Haret, două workshopuri și o prelegere susținută de profesor universitar invitat Efstratia Oktapoda, de la Universitatea Sorbona, care a vorbit despre cele mai relevante scriitoare române la Paris: Martha Bibescu, Dora d'Istria și Anna de Noailles. Primul panel, *Comparing between East and West (Comparând Occidentul cu Orientul)*, s-a orientat spre scriitoare care au călătorit din Occident spre Orient, Istanbul (Nadezhda Alexandrova), spre țările din Est, Slovenia (Tanja Badalič și Aleš Vauptič) ori scrierile de călătorie ale Idei Hahn-Hahn (Kerstin Wiedemann și Elisa Müller-Adams). Al doilea panel, „*Female*” *Spaces and Places (Spații și locuri „feminine”)*, a adus în discuție locuri din Europa vizitate și descrise de scriitoare din secolul al XIX-lea: Veneția (Marianna D'Erzio), Viena și Praga (Alenka Jensterle-Dolezal), Serbia (Biljana Dojčinović).

Al treilea panel, *International „Female” Influences (Influențe internaționale „feminine”)*, a adus în discuție patru scriitoare importante din Europa: George Sand (Corinne Fournier Kiss), Fanny Seculici (Luiza Marinescu), Dragojla Jarnević (Ivana Zivancevic-Sekerus) și Sofia Casanova (Begoña Regueiro).

Următorul panel, *International Reception Networks (Rețele internaționale de receptare)*, a adus în discuție problematica autoritatii feminine: Mme de Villeglé și Mlle de La Roche-Guilhem (Amelia Sanz), Mme Leprince de Beaumont (Alicia C. Montoya), și scriitoare suedeze (Yvonne Leffler și Gunilla Hermannson).

Al cincilea panel, *Looking from the Outside (Privind dincolo de granițe)*, a avut ca obiectiv diseminarea literaturii est-europene din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea prin intermediul scriitoarelor din Vest: Giustiniana Wynne (Nancy Isenberg), Emilia Pardo Bazán (Henriette Partzsch), scriitoare din Evul Mediu (Madeleine Jeay).

Următorul panel, *The Influence of Western Ideas (Influența ideilor din Occident)*, a oferit perspectiva transferării conceptelor de feminism din Occident către Europa Centrală și de Sud-Est: Sappho Leontias și Kalliopi Kechagia (Katerina Dalakoura), Zeyneb Hanoum (Senem Timuroglu), Isidora Sekulić (Sofija Nemet), Jelena Dimitrijević (Magdalena Koch).

Ultimul panel, *International Figures (Figuri internaționale)*, a subliniat ideea fluidizării granițelor datorită lucrărilor a patru scriitoare importante din secolul al XIX-lea: Dagny Juel Przybyszewska (Toril Steinfeld), Carmen Sylva (Michaela Mudure), Alexandra Papadopoulou (Aspasia Vasiliaki), Mme de Genlis (Ileana Mihailă) și a traducătoarelor române (Carmen Duțu).

Workshopul prezidat de Astrid Kulsdom (Database Editorial Board) a adus în discuție noi metode în vederea unei cercetări obiective a scrisului feminin european, în timp ce workshopul prezentat de cercetătorul Gertjan Filarski (Huygens Institute) a urmărit descoperirea de noi mijloace în vederea diseminării cercetării întreprinse de membrii proiectului.

La conferință s-au înscris și participanți de la alte instituții din România sau din străinătate, care au discutat aspecte ale scrisului feminin: scriitoare române din secolele al XVIII-lea-XX-lea (Lia Brad Chisacof), Sonya Kowalevskaya (Ma Li), Matilda Cugler-Poni și Heinrich Heine (Mihaela Hristea) și presa feminină din Basarabia, 1911-1914 (Valentina Enachi).

Cele două sesiuni dedicate cadrelor didactice și studenților de la Universitatea Spiru Haret au reunit lucrări despre scriitoare române, regine și printese scriitoare, femei implicate în politică, inițiatore ale mișcării de emancipare feminine și traducătoare (Ruxandra Vasilescu), Dora d'Istria și Bucura Dumbravă (Mihaela Frăsineanu, Dragoș Frăsineanu, Liliana Guran), Martha Bibesco (Sebastian Chirimbu și Adina Barbu-Chirimbu), Anna de Noailles (Carmen Ghinea), Regina Maria (Nicoleta Doina Teodorescu), Alexandrina Cantacuzino și Elena Vacaresco (Cristina Păiușan-Nuică, Teodora Stanciu-Stănescu), Elena Bacaloglu (Cătălin Radu, Institutul Central de Cercetare Științifică).

Membrii Centrului de Cercetări Multilingvistice și Interdisciplinare al Facultății de Litere au vorbit despre influența franceză asupra scriitoarelor române: Dora d'Istria (Andreea Vlădescu), Julie Hasdeu (Tamara Ceban), Dora d'Istria (Mihaela Chapelan), Marthe Bibesco (Galina Florea) și despre scriitoarea franceză George Sand (Cătălin Simion).

În cadrul Facultății de Litere, a avut loc o întâlnire de lucru între conf. univ. dr. Emilia Bondrea (director al Centrului de Limbi Străine) și prof. univ. dr. Suzan van Dijk (Huygens Institute, Haga) în vederea stabilirii unui contract de colaborare între cele două instituții.

În ceea ce privește participarea studenților de la Universitatea Spiru Haret, aceștia au prezentat lucrări despre scriitoare române în context european: Adela Xenopol's Writing (Ioana Ion), Smara Gheorghiu (Cristian Valentin Gherghely), Elena Ghica (Vasilica Păun Gheorghe și Florin Andrei), Maria Rosetti (Aneta Petrof Turcu și Isabela Brănescu), Veronica Micle (Laura Dudău Gălan și Marin Codreanu), Iulia Hasdeu (Ileana Duță și Andrei Hațegan).

Conferința a fost promovată și sprijinită de mijloace de informare în masă, precum: publicația *Opinia națională*, Televiziunea H2.0, Biroul de Presă al Universității Spiru Haret, beneficiind de un clip publicitar, de anunțuri la radio și televiziune, postare pe *Face-book*, relatări televizate din timpul conferinței și un interviu oferit de prof. univ. dr. Suzan van Dijk (<http://centralresearchinstitute.weebly.com/evenimente-iccs.html>).

Conferința *Women's Writing and the East-West Connections within Europe: Visualizing the Channels* și-a propus de la început să demonstreze modul în care femeile – ca scriitoare – au contribuit la stabilirea unor contacte între Occident și Estul Europei: de exemplu, între Norvegia și Finlanda, Irlanda și Rusia, Spania și Polonia, dar și între Budapesta și Paris (de ex. Emilia Kanya), București și Domburg (de ex. Carmen Sylva), Istanbul și Londra (de ex. Lady Mary Wortley Montagu). Ținând cont de concluziile și de recenziile pozitive pe care le-a avut conferința, putem spune că ea a reușit să își atingă obiectivele și s-a dovedit a fi un succes, după cum a afirmat însăși prof. univ. dr. Suzan van Dijk, directorul proiectului (<http://www.costwwih.net/project-updates/neetworkshopinbucharestapril2012>).

Conf. univ. dr. Ramona MIHĂILĂ
Facultatea de Litere, ICCS

European Cooperation in Science and Technology

Action IS 0901 2009 - 2013

Women Writers In History

Participating countries: BE, BG, CH, CZ, DE, DK, ES, FI, FR, EL, IE, IL, NL, NO, PL, PT, RO, RS, SE, SI, TR, BA, UK, HR, IT

Chair of the Action: Suzan van Dijk, NL, suzan.van.dijk@huygens.knaw.nl

COST Science Officer: Geny Plotti, Geny.Plotti@cost.eu www.costwwih.net

Figure 1: Margareta Carbon, translator and translated author

Working Group 1

This WG ("Models and Theories") provides a theoretical framework to be used within the ICT tool where quantitative and qualitative study of women's literary history is to take place. Appropriate terminology is discussed, which is needed in view of the structure of the tool (itself developed in connection with WG 2). Definitions and research questions are prepared in view of classifying and investigating the source material selected in WG3: how is female authorship to be defined? what (gendered) modalities of transnational reception and circulation should be investigated?

Working Group 2

WG 2 ("Tools and Interconnectivity") contributes to the development of the online database *WomenWriters* into an appropriate Virtual Research Environment. This should support different types of workflow, and allow researchers to approach their own source material within the larger context of European women's literary production. Through visualizing of the material it will help generate and handle new research questions. WG 2 members are the ideal test users, commenting upon the structure, and comparing it to other database systems.

Working Group 3

WG 3 ("Selection and Use of Relevant Sources") inventories, classifies and prioritizes, per country, the broad variety of source material necessary to study women's participation in the literary field from the reception side. In Training Schools, Early Stage Researchers will learn use the ICT tool to handle these sources and model the data in function of their research questions. Particular attention is being given to the category of paratextual sources.

Working Group 4

WG 4 is responsible for the "Dissemination and Extension of the Research Network". Dissemination concerns both the technological and the historical aspects. Use of an online tool for addressing literary-historical questions is innovative, and is presented as such in relevant conferences. Anticipating on future outcome and "new knowledge" about women's role in literary Europe, activities addressing a larger audience are also prepared: teaching material, a (virtual) exhibition and series of lectures in different countries.

Main Achievements:

- Consciousness created of the need of putting together individual research about individual women authors, and using electronic tools for this Humanities research normally approached on a much smaller scale.
- Collaborations created between colleagues in Eastern and Western Europe, and working on authors as well known as Jane Austen and as little known as Taiji.
- New collaborative and sub-projects in women's literary history generated in Slovenia, Serbia, Portugal, Spain, Romania, Netherlands.
- Started creating interconnectivity between eight online projects in women's literary history.

Objectives:

- To create international networked collaboration between researchers in women's literary history.
- To renew women's literary historiography by using a transnational perspective, dodging the biases of the national canons.
- To develop electronic tools and create a virtual collaboratory for the investigation of the international reception of women writers.
- To create the technical conditions for a more systematic analysis and use of online editions of / data about women writers.
- To produce a roadmap outlining future large scale research into women writers' role in European culture.
- To promote a more accurate perception of their historical participation in the public sphere and the literary field.

COST is supported by the EU RTD Framework Programme

ESF provides the COST Office through an EC contract

Încercând să evite capcanele partizanatului feminist, Proiectul european COST Action IS 0901 *Women Writers in History: Toward a New Understanding of European Literary Culture, 2009-2013*, (*Scriitoare în istorie: O nouă abordare a culturii literare europene*) se înscrie pe linia acestor preocupări, constituindu-se într-o posibilă deschidere critică spre reconsiderarea literaturii feminine, aducând în discuție, atât clasici incontestabili, cât și o serie de scriitoare marginalizate sau ignorate de istoria și critica literară. Principalul obiectiv al proiectului este căutarea identității scrisului feminin în context transnațional, pentru configurarea unei noi istorii a participării femeilor pe scena literară, începând cu Evul Mediu până în 1914. (http://w3.cost.esf.org/index.php?id=233&action_number=IS090). La acest proiect participă cercetători din 25 de țări europene și non-europene, iar Universitatea Spiru Haret este reprezentată de conf. univ. dr. Ramona

Mihăilă (Facultatea de Litere) și de lector univ. dr. Onorina Botezat (Facultatea de Drept, Constanța), care se alătură echipei din România: prof. univ. dr. Michaela Mudure (Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca), conf. univ. dr. Ileana Mihăilă (Universitatea din București), lector univ. dr. Carmen Duțu (Universitatea Dimitrie Cantemir, București).

În cadrul acestui proiect internațional, în perioada 25-28 aprilie 2012, a avut loc, la Universitatea Spiru Haret, după cum cititorii revistei au fost informați, conferința *Women's Writing and the East-West Connections within Europe: Visualizing the Channels (Operele scriitoarelor și Paradigma Est-Vest: Vizualizând noi conexiuni)*, organizată de Institutul Central de Cercetare Științifică, Universitatea Spiru Haret din București, și de Institutul Huygens, Haga, Olanda. La conferință s-au înscris 66 de participanți din 19 țări.